Wychodzi raz w tygodniu. Opłata pocztowa uiszczona gotówką.
ROK XX. Kraków, dnia 30 stycznia 1937 r. Numer 4.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ

Czy dom składowy ma prawo wystawiać warranty na towary przechowywane?

Na tle przepisów prawa celnego i kodeksu handlowego nasunęły się pewne wątpliwości przy wystawianiu dowodów składowych na towary przechowywane w składach celnych domów składowych.

Według opinii samorządu przemysłowo-handlowego, w świetle obowiązujących przepisów nie ma przeszkód, aby dom składowy, — prowadzący osobny skład celny, wystawiał warranty na towary, przechowywane w tym składzie. Za treść warrantu odpowiedzialny jest dom składowy, który warant wystawia. Jest on więc odpowiedzialny przed posiadaczem warrantu tylko za sumę należności celnych i ubocznych, ciążących na towarze, które są wymienione w warrancie. Pożądane dla informacji posiadacza warrantu — jest zaznaczyć w nim, że cło jest obliczone według obowiązujących w dniu wystawienia warrantu przepisów i że w razie zmiany przepisów, może ono ulec zmianie.

Jeżeli chodzi o kwestię istnienia dwóch dowodów: 1) potwierdzenia zgłoszenia na skład i 2) dowodu składowego z kodeksu handlowego, to są to dokumenty o różnym charakterze. Potwierdzenie zgłoszenia nie służy za dowód własności, dotyczy wyłącznie uprawnień do występowania w charakterze strony, natomiast do odbioru towaru ze składu upoważnia dowód składowy, o ile był wydany. Jeśli dowód składowy nie był wydany, towar wydaje się posiadaczowi zgłoszenia na skład. Przy obecnych prawach, sprawy mają się tak, że unika się obiegu jednocześnie dwóch dowodów na ten sam towar.

Samorząd przemysłowo-handlowy stanął na stanowisku, że obecny stan rzeczy, przewidujący istnienie dwóch odrębnych dowodów nie wymaga zmiany, gdyż dokumenty te posiadają odmienne znaczenie i nie mogą być jednocześnie w obiegu, nad czym czuwać winna administracja publicznego domu składowego.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ.

Rok XX — **Kraków, dnia 30 stycznia 1937** — **Nr. 4.**

Cena abonamentu:

Abonament	kwartalny	4 zł
"	półroczny	8 zł
"	roczny	16 zł

Prenumeratę i ogłoszenia przyjmują wszystkie biura dzienników i ogłoszeń

Godziny urzędowe Redakcji od 6 do 7 wiecz. Rękopisów Redakcja nie zwraca.

Redakcja i administr. **Kraków, Grodzka 43.** Telefon Nr. 132-67

Konto P. K. O. Nr. 400.342.

Ogłoszenia:

Wiersz milim. 1 szp. na okładce	40 groszy
Wiersz milim. 1 szp. na 1 str. okładki	60 groszy
Wiersz milim. 1 szp. w tekście	60 groszy

Cała strona okładki **Zł 200** Pół strony okładki **Zł 100** Ćwierć strony **Zł 50** Ósma strony **Zł 25**

Cała strona w tekście **Zł 450,** Pół strony **Zł 250** Ćwierć strony **Zł 120** Jedna ósma strony **Zł 60**

Echa tygodnia.

Oczy całego świata zwrócone są obecnie na Stany Zjednoczone. Stamtąd oczekuje się nowych, ożywczych prądów dla całości gospodarstwa światowego. Szczególnie w związku z prowadzonymi ostatnio rozmowami między przedstawicielami Francji, Wielkiej Brytanii i Stanów Zjednoczonych, zainicjowanymi przez Roosevelt'a a mającymi na celu przyspieszenie odbudowy gospodarstwa światowego, urasta rola Stanów Zjednoczonych do rzędu decydującej w układzie stosunków światowych. Stany Zjednoczone są dziś największym wierzycielem świata, jednym z największych producentów i kupców i jednym z największych bankierów. Skarbiec Stanów Zjednoczonych mieści więcej, niż połowę światowych zapasów złota monetarnego. Dlatego sądzimy, że kwestia, jak rolę swą pojmuje potężny prezydent tak potężnego kraju musi interesować w najwyższym stopniu także Polskę.

Jak wyobraża sobie Roosevelt odbudowę gospodarstwa światowego, czy misję swą chce on oprzeć na zasadach totalizmu państwowego, czy też na zasadach demokracji i liberalizmu?

Od czasu swego triumfu wyborczego w listopadzie ubiegłego roku wygłosił prezydent Roosevelt trzy wielkie orędzia do narodu amerykańskiego. Były to orędzia skierowane zresztą nietylko do narodu amerykańskiego. Były one znaczone stygmatem wieczności i dlatego należały do całej ludzkości. Wyczuwało się w nich gorący oddech czasów, które nieuchronnie się zbliżają, sygnały nowych, w ciężkich bólach porodowych tworzących się form współżycia ludzi i narodów. W trzech swych orędziach, skierowanych do świata Roosvelt wystąpił jako żarliwy i płomienny demokrata, wierzący, że demokracja jest najlepszym i najpewniejszym systemem rządów. W tym żarliwym wyznaniu wiary przejawia się cała wielkość Roosevelta, format gigantycznego reformatora społecznego, czyniącego wszystko w imię i dla dobra znękanej ludzkości. Na tle małych dyktatorów państw europejskich, którzy widzą się dziś w aureoli chwały historycznej dlatego, że pomiatają wartościami demokracji —, urasta wielkość Franklina Delano Roosevelta do wyżyn Peryklesa. I gdyby szukać dzisiaj analogij historycznych — nie możnaby znaleźć lepszej nad tą, że jak za czasów rządów Peryklesa starożytna Grecja przeżywała okres najwyższej potęgi gospodarczej, politycznej i kulturalnej, zaś po upadku myśli demokratycznej Grecji nastąpił również upadek państwa — tak za naszych czasów najwyższy rozkwit gospodarczy i kulturalny panuje w państwach demokratycznych, zaś największa nędza, największe niezadowolenie i prostacja duchowa panują w krajach dyktatury.

Niedawno ukazało się sprawozdanie styczniowe National City Bank, jednego z największych banków amerykańskich, wedle którego koniunktura w Stanach Zjednoczonych osiągnęła poziom najwyższy od początku depresji. Produkcja przemysłowa osiągnęła naogół stan z okresu najlepszej koniunktury tj. z r. 1929, a gdzie niegdzie stan ten nawet powiększyła. Zatrudnienie stalowni wynosi obecnie 80% zdolności wytwórczej — stan nienotowany dotychczas w kraju. Produkcja przemysłowa, podobnie jak przewozy towarowe na kolejach i zużycie prądu elektrycznego w roku 1936 były większe o 15% w stosunku do roku 1935. Zapotrzebowanie surowcowe doszło do poziomu rekordowego — eksport wyrobów gotowych wzrósł o 16% w stosunku do ubiegłego roku. W tym samym czasie

wzrosły obroty handlu detalicznego o 14%, wzrosła rentowność w przemyśle i rolnictwie, wzrosła wartość inwestycyj starych i powstają ciągle inwestycje nowe. Wzrost cen uważany jest przez bank za moment bardzo korzystny, którego skutki wpłyną ożywczo na gospodarstwo w ciągu roku 1937. W bankach przewalają się olbrzymie ilości wkładów, na które dosłownie brak zapotrzebowania u kredytobiorców. Przedsiębiorstwa, zarówno przemysłowe, jak i handlowe, pracują z coraz większymi zyskami, umożliwiającymi wypłacanie coraz to większych dywident. W związku z tym wzrastają kursy akcji i papierów wartościowych, które stanowią wielką siłę atrakcyjną dla kapitału europejskiego, napływającego ostatnio dość obfitymi strumieniami do Stanów Zjednoczonych, zarówno w poszukiwaniu bezpieczeństwa, którego nie ma w przemyconej dynamitem Europie, jak i w poszukiwaniu wyższej rentowności. Według niedawno podanej urzędowej cyfry obcych kapitałów w Stanach suma tych kapitałów wynosi 7 miljardów dolarów, przy czym dalszy przypływ obcych kapitałów do kraju nie został bynajmniej powstrzymany. Przeciętnie napływa do Stanów 100 do 150 milionów dolarów obcych kapitałów miesięcznie. Wiemy, że ta gwałtowna haussa na amerykańskich giełdach pieniężnych i towarowych stanowi przedmiot poważnej troski Roosevelta i rządu waszyngtońskiego. Nauczeni smutnym doświadczeniem amerykanie obawiają się powtórzenia wypadków, jakie się działy w jesieni 1929 roku — kiedy to nadmiernie wywindowane kursy akcyj i ceny towarów spowodowały krach na giełdzie nowojorskiej, który pociągnął za sobą załamanie całej gospodarki amerykańskiej. Demokracja amerykańska nie boi się przyznawać do własnych błędów i korzystać z własnych doświadczeń, choć bezwątpienia lepiej jest uczyć się z cudzych doświadczeń. Możność i chęć przyznania się do własnego błędu jest właśnie cechą silnych, jest cechą demokracji, podczas gdy uporczywe trwanie przy błędach jest cechą słabych, cechą dyktatorów.

Czy Roosevelt obroni się przed niepożądanym obecnie napływem obcych kapitałów do kraju i przed spekulacyjną gorączką giełdową Amerykan — przyszłość okaże. W każdym razie podziwiać trzeba jego zapobiegliwość i troskę o „lata chude" w okresie świetnej, błyszczącej prosperity, którąby niejednemu dyktatorowi przewróciła w głowie.

Roosevelt wyśpiewał hymn pochwalny na cześć demokracji w kilka dni po przemówieniu Mussoliniego, w którym ten określił demokrację jako wylęgarnię wszelkiego zła. Oczywiście, trudno jest stwierdzić czy mowa Roosevelta była odpowiedzią na antydemokratyczną mowę Mussoliniego. Ale w mowie Roosevelta znajdujemy też inny ustęp, który dziwnym zbiegiem okoliczności doskonale pasuje do naszych programów „przeludnienionych". Oto Roosevelt ma, mimo olbrzymiego rozkwitu gospodarczego kraju, poważny kłopot z kwestią bezrobocia. Bezrobocie, sięgające jeszcze dziś w Stanach Zjednoczonych około 10 milionów osób (w czasach depresji wahało się między 14, a 16 milionów osób) zdaje się być zjawiskiem trwałym. Są między tymi bezrobotnymi przedstawiciele wielu narodowości, są między nimi Anglicy, Włosi, Irlandczycy, Murzyni, Chińczycy, Niemcy, Polacy, Żydzi i t. d. Wszyscy jednak są obywatelami amerykańskimi i wszystkich obejmuje serdeczna troska Roosevelta. I Rooseelt nie szuka dla nich terenów emigracyjnych nie stwarza psychozy emigracyjnej, nie tłumaczy się argumentem „nadmiaru ludzi", ale powiada dosłownie tak:

„Chcemy troszczyć się o każdego obywatela amerykańskiego, i nigdy nie będziemy jakiejkolwiek grupy, która lojalnie wykonuje nasze ustawy, traktowali w obrębie naszych granic państwowych jako zbytecznej. Zadanie nasze jest ciężkie, nasze metody są powolne i wymagają cierpliwości. Ale zrozumienie dla naprowadzonych przeze mnie konieczności w końcu obudzi się".

I ten passus mowy Rooseelta nie stanowi zapewne świadomej odpowiedzi dla żadnego państwa. Ale rozumne stanowisko może być zawsze traktowane jako odpowiedź na robotę szkodliwą i pozbawioną sensu nawet wtedy, gdy zajęte zostało nie dla dania komukolwiek odpowiedzi.

Nowy system rozdziału zagran. kontyngentów przywozowych

W związku ze zmianą techniki podziału kontyngentów przywozowych zwróciliśmy się do wicedyrektora krakowskiej Izby P. H. p. Henryka Maissa, jako kierownika tego działu Izby z prośbą o udzielenie nam wyjaśnienia w zasadniczych sprawach.

Dzięki uprzejmości Pana Wicedyrektora Maissa, jesteśmy w możności podzielenia się tymi wiadomościami z naszymi czytelnikami.

Jakie zmiany zasadnicze wprowadza nowy system?

Ministerstwo Przemysłu i Handlu uwzględniło od dawna podnoszony przez samorząd przemysłowo-handlowy postulat w kierunku ułatwienia i przyspieszenia otrzymywania pozwoleń przywozu przez zainteresowanych, przekazując dotychczasowe funkcje Centralnej Komisji Przywozowej odnośnie wydawania pozwoleń przywozu w zakresie kontyngentów t.zw. regionalnych, t.j. takich, których podział następuje w C.K.P. poszczególnym Izbom przemysłowo-handlowym, celem dokonania przydziału dla poszczególnych importerów przez powołane specjalnie przy Izbach przemysłowo-handlowych Regionalne Komitety Przywozowe, — w przeciwieństwie do kontyngentów, tzw. indywidualnych, tj. takich, których podział następuje przez C. K. P. pomiędzy poszczególne firmy, a więc w trybie dotychczasowym.

Jakie towary podlegają dzieleniu przez Regionalny Komitet Przywozowy?

Do odnośnej instrukcji dołączona została przez Ministerstwo lista kontyngentów regionalnych, obejmująca następująre artykuły:

Szmaty, srebro, wełna prana i odpadki, kalafonia, korzeń ryżowy, piasawa, słoma ryżowa (z wyjątkiem fibru), tłuszcze zwierzęce surowe, tłuszcz kostny, tłuszcze i oleje roślinne i zwierzęce, tłuszcze i oleje uwodornione, rodzynki, banany, herbata, pieprz czarny, pieprz biały i ziele angielskie, goździki, kwiat goździkowy itd. z wyjątkiem gałki muszkatułowej, tkaniny wełniane i półwełniane, niedoprzęd bawełniany surowy, przędza bawełniana, sruta sojowa, oliwa, sardynki, koryntki, rodzynki, figi, cynamon, konserwy rybne, przędza wełniana, tkaniny bawełniane wzorzyste i kolorowe tkane, chociażby merceryzowane, bielizna pościelowa, stołowa chustki do nosa, guziki porcelanowe i szklane, sieczka szklana, biżuteria jabłonecka.

Ponadto lista ta obejmuje cały szereg towarów przywożonych z Niemiec, które zostały zakazane do przywozu w kwietniu 1936, a więc nie ze względów gospodarczych lecz dewizowych, a w zakresie których

Izby otrzymały upoważnienie do wydawania pozwoleń przywozu.

Kto dokonuje dystrybucji tego przydziału?

Jak wyżej zaznaczyłem do podziału kontyngentów regionalnych pomiędzy firmy importujące danego okręgu, zostały powołane Regionalne Komitety Przywozowe, w skład których wchodzi po dwóch przedstawicieli handlu i przemysłu oraz po jednym przedstawicielu rolnictwa i rzemiosła pod przewodnictwem dyrektora Izby, wzgl. jego zastępcy. Decyzje zapadają zwykłą większością głosów, a w wypadku równości głosów, rozstrzyga głos przewodniczącego.

W skład Komitetu Regionalnego przy Izbie przemysłowo-handlowej w Krakowie wchodzą:

z przemysłu:
pp. Dyrektor Zygmunt Wrzak i Adw. Dr. Michał Grünspan,

z handlu:
pp. Adam Szarski i Leopold Fromowicz,

z rolnictwa:
p. Jerzy Wajdowski, Dyr. Syndykatu Spółdzielni Roln.,

z rzemiosła:
p. Eustachy Gaertner, Dyrektor Izby Rzemieślniczej.

W dniu 25 b.m. odbyło się pierwsze posiedzenie Regionalnego Komitetu Przywozowego przy Izbie krakowskiej, który dokonał podziału następujących artykułów:

cynamon z Ceylonu,
goździki, kwiat goździkowy z Bryt. Afryki (Zanzibar),
tkaniny wełniane z Anglii,
przędza bawełniana z Anglii,
masło kakaowe (kont.-handl.) z Holandii,
kalafonia z Francji,
śruta sojowa z Danii,
pieprz z Indii Holenderskich,
cynamon z Indii Holenderskich,
konserwy rybne z Portugalii,
rodzynki z Cypru,
pieprz z Indii Holenderskich,

cynamon z Indii Holenderskich,
konserwy rybne z Portugalii,
rodzynki z Cypru,
pieprz i ziele ang. z Bryt. Afryki, Indie Brytyjskie,
słoma ryżowa.

Czy dopuszczalne jest posiłkowanie się Komitetu opiniowaniem przedstawicieli zainteresowanych działów życia gospodarczego?

Oczywiście, o ile Komitet uzna to za potrzebne ma on pełną swobodę w tym kierunku.

Czy dzięki obecnemu systemowi można będzie z góry przewidzieć prawdopodobną kwotę przydziału i dostosować do niej podanie, a w związku z tym opłaty manipulacyjne?

Nie można, ponieważ wysokość kontyngentów jest zasadniczo tajna i nie może być komunikowana przez Izbę importerom. Ponieważ jednakowoż wysokość kontyngentu w większości wypadków stale się powtarza, firmy mogą się orientować na podstawie dawnych doświadczeń.

W związku z tym, p. dyr. Maiss wyraził pogląd, iż byłoby nader wskazanym, ażeby firmy nie określały swych zapotrzebowań w zbyt wygórowanych cyfrach, tzn. „na wyrost", gdyż z jednej strony zaciemnia to istotny obraz zapotrzebowania okręgu, z drugiej strony naraża zainteresowanych na niepotrzebne koszta manipulacyjne, których wysokość pozostaje w związku ze zgłoszonym zapotrzebowaniem.

Czy p. Dyrektor spodziewa się, że lista kontyngentów zostanie roszerzona na inne gałęzie handlu?

Tendencją samorządu przemysłowo - handlowego było od samego początku, ażeby wydawanie pozwoleń powierzyć Izbom przemysłowo-handlowym w możliwie najszerszym zakresie, odciążając w ten sposób C.K.P. i usprawniając akcję rozdzielczą.

To też listę nadesłaną przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu uważać należy dopiero za pierwszą transzę, która z natury rzeczy nie mogła być zbyt rozległa, ażeby przez nagłe przeniesienie agend z C. K. P. uniknąć naturalnych w fazie początkowej zatorów.

W chwili obecnej wszystkie Izby przemysłowo-handlowe zgłosiły szczegółowe wnioski co do artykułów, których podział zdaniem ich należałoby powierzyć samorządowi przmysłowo-handlowemu.

Na zakończenie p. wicedyr. Maiss oświadczył całą gotowość dalszego informowania na każde życzenie.

Zatrudnianie uczniów przemysłowych i praktykantów handl.

bez obowiązku nabycia świadectwa przem. wyższej kategorji.

Rozporządzenie wykonawcze do ustawy o państwowym podatku przemysłowym ogłoszone w Nr. 93 Dziennika Ustaw, ostatecznie przesądziło kwestię zatrudniania uczniów przemysłowych oraz praktykantów handlowych bez obowiązku nabycia świadectwa przemysłowego wyższej kategorii zarówno w przedsiębiorstwach handlowych jak i przemysłowych.

Zgodnie z przepisami powyższego rozporządzenia z dniem 1 stycznia 1936 r. (rozporządzenie ma zastosowanie od roku podatkowego 1936) przedsiębiorstwa handlu towarowego mogą zatrudniać:

przy kategorii III handlowej: 1 dorosłego subiekta handlowego (od 18 do 55 lat), 1 pracownika do lat 18 lub ponad lat 55, uczniów przemysłowych, praktykantów handlowych, chłopców do posyłek i posługaczy;

przy kat. IV handlowej: 1 pracownika do lat 18 lub ponad lat 55, uczniów przemysłowych, praktykantów handlowych, chłopców do posyłek i posługaczy;

zakłady gastronomiczne — uczniów przemysłowych oraz praktykantów handlowych;

księgarnie — uczniów przemysłowych oraz praktykantów handlowych;

apteki — magistrów farmacji w pierwszym roku praktyki oraz uczniów przemysłowych i praktykantów handlowych.

W przedsiębiorstwach przemysłowych do liczby robotników nie zalicza się:

uczniów przemysłowych, pracowników umysłowych, zajętych w biurach przedsiębiorstw przemysłowych (buchalterów, korespondentów itp.), robotników zajętych dostawą paliwa, surowców itp., robotników zajętych rozwożeniem wytworzonych produktów.

W pracowniach rzemieślniczych — nie zalicza się robotników i pracowników analogicznie jak i w przedsiębiorstwach przemysłowych. Nadto o ile właściciele pracowni rzemieślniczych posiadają karty rzemieślnicze, i zatrudniają jednego członka rodziny i uczniów przemysłowych, nie tylko nie mają obowiązku nabycia świadectw przemysłowych wyższej kategorii, lecz ponadto nie mają obowiązku opłacania podatku przemysłowego od obrotu pobieranego bądź na zasadach ogólnych, bądź w formie ryczałtu.

Za uczniów przemysłowych uważa się pracowników, trzymanych w przedsiębiorstwach na podstawie pisemnej umowy, zawartej w myśl art. 116 prawa przemysłowego (zarejestrowanie umowy pisemnej).

Za praktykantów handlowych uważa się absolwentów szkół handlowych wszelkich typów i stopni, zatrudnionych w przedsiębiorstwach do lat dwóch od daty ukończenia szkoły, bez względu na rodzaj i wysokość pobieranego wynagrodzenia oraz rodzaj pełnionej funkcji.

Magistrowie farmacji w pierwszym roku pracy swej powinni się wykazać pisemnym poleceniem Oddziału Farmaceutycznego jednego z krajowych uniwersytetów, upoważniających do odbycia praktyki.

Zatrudnienie w pracowni rzemieślniczej dwóch lub więcej współwłaścicieli powoduje obowiązek opłacania podatku przemysłowego od obrotu pomimo posiadania kart rzemieślniczych przez właściciela lub właścicieli tych pracowni.

P. T. Abonenci „Przeglądu Kupieckiego“ oraz Członkowie Krak. Stowarzyszenia Kupców mogą otrzymać zniżki na nowy sezon do kina „Wanda“ w Adm. „Przegl. Kupieckiego“.

Z ŻYCIA ORGANIZACJI.

Dnia 25 bm. odbyło się w Krak. Stowarzyszeniu Kupców posiedzenie konstytuujące Wydziału pod przewodnictwem **Prezesa honorowego r. Spiry.**

Po krótkim i rzeczowym zagajeniu wniósł Prezes Honorowy r. Spira o ponowny wybór p. **radcy Samuela Schechtera** na Prezesa Stowarzyszenia. **Wniosek ten uchwalony został jednomyślnie przez aklamację.**

Na dalszy wniosek p. r. Spiry Wydział również jednogłośnie i przez aklamację wybrał wiceprezesami Stowarzyszenia pp.: **radcę Landaua Izydora, radcę Lauterbacha Maksa i radcę Szyfa Mariana.**

W tym miejscu objął przewodnictwo ponownie obrany Prezes r. **Schechter**, poczem na wniosek p. r. Spiry wybrano przez aklamację i jednomyślnie następujących członków Prezydium: pp. r. Arnolda **Steinera**: delegatem do Prezydium, Ignacego **Halperna** skarbnikiem, Maurycego **Taublera** zastępcę skarbnika, Samuela **Gryszpana** sekretarzem prezyd., Dr. Samuela **Lichtiga** zastępcą sekret. prezyd.

Następnie uchwalił Wydział jednogłośnie i przez aklamację uczcić zasługi pp. Prezesa hon. **S. Spiry** oraz **Henryka Schenkera** przez wyrażenie uznania i podziękowania za ich owocną działalność dla dobra kupiectwa i umieszczenie ich portretów w sali obrad Stowarzyszenia.

Wydział uchwalił również uczcić pamięć zasłużonych dla dobra Stowarzyszenia, a przedwcześnie zmarłych Członków Prezydium K. S. K. błp. Dra **Józefa Fussmana** oraz **Elchanana Schragi Leistnera** i umieszczenie ich portretów w sali portretowej K. S. K.

Po uchwaleniu składu sekcyj K. S. K. Przewodniczący r. Schechter zamknął posiedzenie, dziękując w swoim imieniu oraz w imieniu nowoobranych członków Prezydium za okazane zaufanie przez ponowny wybór.

Kronika.

Komunikat w sprawie opłat na Fundusz Pracy od świadczeń socjalnych ciążących na pracowniku, a uiszczanych przez pracodawcę.

Wojewódzkie Biuro Funduszu Pracy w Krakowie zawiadamia, że przejęcie przez pracodawcę składek ubezpieczeniowych i innych opłat socjalnych, ciążących na pracowniku, stanowi dodatkowe wynagrodzenie pracownika, jak to orzekł i uzasadnił w swych wyrokach Najwyższy Trybunał Administracyjny.

Ponieważ zaś w myśl art. 15 ust. z dn. 16. III. 1933 r. o Funduszu Pracy, opłacie podlega całkowita kwota zarobku pracownika, przeto suma opłat socjalnych, uiszczona przez pracodawcę za pracownika, winna być doliczana do podstawy wymiaru.

Kraków, dnia 25 stycznia 1937 r.

TERMINY SKŁADANIA ZEZNAŃ O OBROCIE I DOCHODZIE.

Po myśli art. 69 ordynacji podatkowej: zeznania o obrocie za rok 1936 oraz o dochodzie na rok 1937 (odnośnie roku gospodarczego 1936) należy składać do **dnia 1 marca b.r.** Osoby prawne (spółki z ogr. odp., spółki akc.) powinny składać zeznania do dnia **1 maja.**

Prawdopodobnie Minister Skarbu również w roku bieżącym przesunie termin do składania zeznań o dochodzie za rok 1936 (na rok podatkowy 1937) do dnia 1 kwietnia br. odnośnie przedsiębiorstw prowadzących księgi handlowe, — podobnie jak miało to miejsce w latach ubiegłych a w szczególności w roku 1936 (rozp. Min. Skarbu z 27. I. 1936 Dz. Ustaw Nr. 9 poz. 90).

Natomiast nie należy się spodziewać przesunięcia terminu do złożenia zeznania o obrocie.

„MŁODY OBYWATEL", czasopismo społeczno-gospodarcze dla młodzieży, wydawane przez PKO. — rozpoczęło 3 rok istnienia. Styczniowy numer „Młodego Obywatela", bogato ilustrowany, zawiera między innymi artykuły: „Bursztynowym szlakiem", „Wilno mówi", „Andrzej wśród junaków", prace nadesłane na konkurs „100 nagród", dalszy ciąg powieści p. t. „Jak Franek zaoszczędził 250 zł", Wzory robót ręcznych (czapka sportowa, mebelki dla lalek), dział humoru i zagadek z nagrodami i t. d. Prenumerata roczna tylko 1.— zł. — konto PKO. Nr. 29.200. Egzemplarze okazowe wysyła Referat Pras.-Prop. PKO. w Krakowie.

NOWY NUMER „POLITYKI GOSPODARCZEJ".

Wyszedł z druku — 24 strony liczący — numer dwutygodnika „Polityka Gospodarcza". Numer ten zawiera artykuły: „Renta polityczna w gospodarstwie polskim", „Marszałek Piłsudski o biurokracji", „Nowoekonomska teoria Min. Poniatowskiego", „Prystor, Koc, Matuszewski", „Ochrona lasów", „Paradoksy reglementacji dewizowej", „Organizacja handlu zagranicznego", „Nie degradować handlu importowego", „Włochy rozluźniają reglementację dewizową", „Bułgaria płaci!", „Japonia idzie ku dewaluacji", „Rekordy przemysłu w Anglii", „Polityczne nauki z angielskiej pożyczki".

CLENIE KONSERW RYBNYCH.

W okólniku L. D. IV 29815/2/36 wyjaśniło Min. Skarbu, że konserwy rybne z ryb gatunków clupea spratus i slupea harengus (szproty i śledzie) przyrządzone w iny sposób niż wymieniony w punktach 1 i 2 poz. 256 taryfy celnej oraz przyrządzone w sposób wskazany w punktach 1 i 2 poz. 256 lecz z dodatkiem korzeni przypraw itp. należy clić wg. poz. 256 p. 3 tar. cel. chociażby nadchodziły pod nazwą anchois. Konserwy rybne z właściwych sardeli przyrządzone w oliwie itd. podlegają clu wg. poz. 256 p. 4. taryfy celnej.

ODPRAWA CELNA PRZYWOZOWA KROJÓW PAPIEROWYCH.

Min. Skarbu okólnikiem L. D. IV 2522/1/36 upoważniło urzędy celne pierwszej klasy do zezwalania na dokonywanie warunkowej odprawy celnej przywozowej krojów papierowych (szablony krawieckie) sprowadzanych z zagranicy przez krajowe firmy na niepewną sprzedaż. Pozwolenia takie mogą być wydawane pod warunkiem, że zabezpieczenie przypadających należności celnych oraz powrotnego wywozu warunkowo odprawionego towaru w sumie odpowiadającej jego wartości zostaną złożone przez stronę w gotówce.

USTALENIE POJĘCIA „PARTII"

Izba Przemysłowo-Handlowa w Warszawie ustaliła, że za „partię" w rozumieniu cz. II lit. A. rozdz. I kat. I taryfy stanowiącej załącznik do art. 23 ustawy o państwowym podatku przemysłowym należy uważać:

1) dla noży, widelcy, łyżek:
łyżek aluminiowych — 15 grossów
łyżek alpakowych — 10 grossów
noży i widelcy w oprawie metal. i drewnianej — 15 grossów.

2) dla słodu i chmielu:
w handlu zagranicznym słodem ilość 10-ciu wagonów 15-to tonowych, w handlu zaś chmielem — ilość 2-ch wagonów 15-to tonowych.

Badania handlu wewnętrznego w Polsce

Międzyzwiązkowa Komisja Handlu Wewnętrznego przystąpiła do prac nad ustaleniem programu usprawnienia obrotu towarowego na rynku wewnętrznym.

Program powyższy ustalony będzie na podstawie wyników rozpoczętych już **badań struktury i sytuacji poszczególnych branż handlu towarowego.** W badaniach tych uwaga zwrócona będzie przede wszystkim na zagadnienie kapitału obrotowego w handlu, brak którego powoduje, iż handel nie może sobie pozwolić na duże obroty przy małych zyskach, jak widzimy to np. w Anglii lub w Niemczech, lecz zmuszony jest czerpać dość duże zyski przy niewielkim kapitale i obrocie. Ujemną cechą handlu polskiego jest również rozczłonkowanie produkcji i brak wytworów standartowych, bądź ze względu na przyzwyczajenia konsumenta, bądź wskutek nieprodukowania ich przez wytwórców.

Według przybliżonych obliczeń, jeden detalista obsługuje 70 rodzin, obrót zaś jego roczny wynosi przeciętnie 30 tysięcy złotych. Jeżeli przyjąć, że zarobek detalisty wynosi w normalnych czasach przeciętnie 10—15 procent netto, zysk roczny przeciętnego detalisy wynosiłby 3.000—4.500 zł. czyli 250—400 zł. miesięcznie.

Świadczy to o nędznych warunkach, w których żyć musi handel detaliczny w Polsce.

Drugim zagadnieniem, wymagającym przestudiowania jest kwestia ruchu towarowego między producentem a sprzedawcą, która w obecnej swej formie pozostawia wiele do życzenia, przedewszystkim wskutek złej organizacji podaży.

Cechą charakterystyczną tej podaży ze strony drobnych producentów jest przede wszystkim bardzo ograniczona ilość arykułów, dostarczonych na rynek, jak również zbyt wielka ich różnorodność, co zwiększa koszta zakupu.

Mała ilość artykułów, dostarczonych przez licznych producentów, różnorodność gatunków oraz ich ciągła zmienność, sprzedaż, dokonana w różnych okolicznościach, przy dużej rozpiętości cen oraz niezapewniona ciągłość produkcji, oto są — zdaniem rzeczoznawców — najważniejsze przyczyny źle zorganizowanej podaży.

Badania nad powyższymi problemami można podzielić na dwie części: pierwszą grupę będą stanowiły badania nad postulatami, które mogą być zrealizowane drogą wydania odpowiednich rozporządzeń, względnie nowelizacji istniejących już przepisów, drugą natomiast grupę stanowią sprawy, które ze względu na swój charakter programowy, wkraczają w dziedzinę zagadnień strukturalnych i mogą być rozwiązane po dłuższych pracach badawczych nad poszczególnymi branżami handlu towarowego.

Współpraca Kuratoriów Okręgów Szkolnych ze sferami gospodarczymi

Wychodząc z założenia, że realizacja zadań szkolnictwa zawodowego wymaga ścisłej współpracy tego szkolnictwa ze sferami gospodarczymi, Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego wydało ostatnio okólnik zalecający organizowanie przez Kuratoria sporadycznych konferencyj z przedstawicielami kół gospodarczych.

Tematami tych konferencyj będą:

1) informowanie sfer gospodarczych przez Kuratoria o stanie i o rozwoju szkolnictwa zawodowego.

2) informowanie Kuratoriów przez sfery gospodarcze o potrzebach życia gospodarczego w zakresie kształcenia zawodowego.

3) rozważanie sposobów i środków prowadzących do dostosowania szkolnictwa zawodowego na danym terenie do potrzeb gospodarczych tego terenu.

4) organizacja praktyk młodzieży w przedsiębiorstwach, sprawy zatrudnienia absolwentów szkół zawodowych we właściwych dla nich zawodach i t. p.

Na konferencje powyższe oprócz przedstawicieli samorządu gospodarczego zapraszani będą reprezentanci organizacyj gospodarczych i odnośnych wydziałów administracyjnych.

Podjęta współpraca szkolnictwa zawodowego ze sferami gospodarczymi niewątpliwie wpłynie na bliższe zaznajomienie się sfer gospodarczych z zagadnieniem praktycznej realizacji zasad nakreślonych przez wielką reformę oświaty zawodowej oraz, co za tym idzie, przyczyni się do zbliżenia szkolnictwa zawodowego do istotnych potrzeb życia gospodarczego i jego warunków.

OPŁATY STEMPLOWE PRZY KONCESJACH NA SPRZEDAŻ MIĘSA.

Min. Skarbu ustaliło ostatnio wykładnię ustawy o opłatach stemplowych, jakim opłatom podlegają podania oraz koncesje na sprzedaż mięsa, bądź innych produktów zwierzęcych, pochodzących z uboju rytualnego. Tego rodzaju podania o udzielenie koncesji podlega opłacie w wysokości 5 zł. i po 50 gr. od każdego załącznika.

Od koncesji upoważniającej do ubiegania się o pozwolenie na ubój, wydanej przedsiębiorstwu na podstawie świadectwa przemysłowego kategorii I lub II handlowej lub bądź I — IV-ej przemysłowej opłaty wynoszą 40 zł., — w kategoriach pozostałych od 20 do 30 zł. Od koncesji nie upoważniającej do ubiegania się o pozwolenie na ubój opłaty wynoszą od 20 do 40 zł.

PROWADZENIE REJESTRÓW, PRZYPISÓW I ODPISÓW.

Okólnikiem z dn. 30 grudnia 1936 roku (L. D. V. 9822/1/36) M. Skarbu stwierdziło, że w całym szeregu urzędów rejestry przypisów i odpisów podatków i opłat prowadzone są niedbale i niezgodnie z obowiązującymi w tej mierze przepisami. W związku z powyższym Ministerstwo przypomniało, że rejestry te winny być prowadzone dla każdego podatku osobno i bezwarunkowo co miesiąc sumowane, przy czym obok sumy miesięcznej winna być w nich wprowadzona także i suma od początku okresu budżetowego. Ponadto M. Skarbu przypomniało, że kasy urzędów mogą dokonywać przypisów i odpisów na kontach płatników, jedynie na podstawie poleceń wpisanych do rejestrów przypisów i odpisów, bądź jako polecenia indywidualne z powołaniem płatnika, bądź też jako polecenia zbiorowe z powołaniem pozycji rejestru wymiarowego. Bez uprzedniego wpisania przez dział wymiarowy do rejestru przypisów i odpisów kont podlegających przy podaniu i odpisaniu przepisy i odpisy na kontach płatników w żadnym wypadku nie mogą być dokonywane.

EGZEKUCJA KAR PIENIĘŻNYCH NAŁOŻONYCH W POSTĘPOWANIU KARNYM SKARBOWYM.

Okólnikiem z dn. 4 stycznia 1937 (L. D. V. 21507/L/35) Ministerstwo zarządziło, że również przy egzekucji kar pieniężnych wymierzanych w postępowaniu karnym skarbowym może mieć z pewnymi zmianami zastosowanie okólnik z dn. 27 grudnia 1932 który uregulował sprawę przymusowego ściągania niedoborów celnych w sposób nieco odmienny, aniżeli to przewidują obowiązujące dla wierzycieli przepisy. W szczególności jako tytuł wykonawczy dla tych kar może służyć orzeczenie karne przewidziane w art. 185 ustawy karnej skarbowej. W związku z powyższym Ministerstwo Skarbu poleciło, aby Urzędy Skarbowe nie kwestionowały wniosków egzekucyjnych o ściągnięcie kar pieniężnych sporządzonych w sposób powyższy i to nie tylko jeśli chodzi o wnioski, które będą wpływać w przyszłości, lecz także jeśli chodzi o wnioski, które wpłynęły przed wydaniem niniejszego okólnika.

ULGI PODATKOWE DLA NABYWCÓW POJAZDÓW MECHANICZNYCH.

Okólnikiem z d. 28 grudnia 1936 (L. D. V. 25310/2/36) M. Skarbu wyjaśniło, że przy przyznawaniu ulg przewidywanych dekretem Prezydenta R. P. z dn. 7 maja 1936 należy uwzględnić jedynie cenę nabycia normalnie wyekwipowanego i nadającego się do natychmiastowego użycia pojazdu (samochodu). Natomiast nie należy uwzględniać ceny ekwipunku (wyposażenie) dodatkowego, jak nadliczbowe koła zapasowe zainstalowane na życzenie klienta, odbiorniki radiowe, dodatkowe części zapasowe, dodatkowe przyrządy warsztatowe. i t. p.

ŚWIADECTWA PRZEMYSŁOWE NA ROK 1937 DLA HURTOWNIKÓW TYTUNIOWYCH.

Okólnikiem z dn. 28 grudnia 1936 (L. D. V. 45141/4/36) M. Skarbu w związku z wypowiedzeniem przez Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytuniowego umów wszystkim hurtownikom zezwoliło tym hurtownikom z urzędu bez obowiązku składania podań na nabywanie na rok 1937 półrocznych za cenę półrocznego świadectw przemysłowych, właściwych dla hurtowni tytuniowych wg. taryfy do ustawy o podatku przemysłowym z uwzględnieniem ulg przewidzianych okólnikiem z dn. 27 listopada 1936. W przypadkach dalszego prowadzenia hurtowni (po 31 marca 1937) hurtownicy tacy winni uiścić do tej daty dopłatę do ceny całorocznego świadectwa przemysłowego.

Wydawca Zw. Krak. Stow. Kupców: Samuel Schechter. Redaktor odpow. N. Józef Haller
Drukarnia Józefa Fischera, Kraków Grodzka 62. Telefon 104-12.